

med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat?

D. Vedrørende artikel 21, stk. 1, TEUF i forbindelse med EMRK's artikel 8

Såfremt artikel 6, stk. 1, eller stk. 3, TEU ikke fører til nogen europarettelig opholdsret for sagsøgeren: Følger det af Zhu og Chen-dommen (Domstolens dom af 19.10.2004, sag C-200/02, præmis 45-47), at faderen til barnet, der er unionsborger, med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat, som tredjelandsstatsborger af artikel 21, stk. 1, TEUF, eventuelt i lyset af EMRK's artikel 8, kan udlede en europarettelig opholdsret i unionsborgerens (barnets) oprindelsesmedlemsstat?

E. Vedrørende artikel 10 i unionsborgerdirektivet 2004/38/EF

Såfremt der findes en europarettelig opholdsret: Har en forælder, der er tredjelandsstatsborger, og som befinder sig i en situation som sagsøgeren, krav på at få udstedt et »opholdskort for familiemedlem til en unionsborger«, efter omstændighederne ved tilsvarende anvendelse af direktivets artikel 10, stk. 1, første punktum?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 31. januar 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG

(Sag C-44/11)

(2011/C 145/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Er formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), hvorunder en afgiftspligtig mod vederlag efter eget skøn træffer beslutning om køb og salg af værdipapirer, og fuldbyrder denne beslutning ved køb og salg af værdipapirer, kun afgiftsfri

— som forvaltning af investeringsforeninger for flere investorer i fællesskab som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), eller ligeledes

— som individuel porteføljepleje for enkeltinvestorer som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF (transaktion vedrørende værdipapirer eller formidling af en sådan transaktion)?

2) For så vidt angår afgrænsning af hovedydelse og sekundær ydelse ønskes oplyst, hvilken betydning der skal tillægges kriteriet om, at den sekundære ydelse ikke udgør et mål i sig selv for kunderne, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser, i forhold til særskilt beregning af den sekundære ydelse og den omstændighed, at den sekundære ydelse kan udføres af tredjemand?

3) Omfatter artikel 56, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112/EF kun de ydelser, der er nævnt i artikel 135, stk. 1, litra a) — g), i direktiv 2006/112/EF, eller ligeledes formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), selv om denne transaktion ikke er omfattet af sidstnævnte bestemmelse?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 3. februar 2011 — Content Services Ltd mod Bundesarbeitskammer

(Sag C-49/11)

(2011/C 145/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Content Services Ltd

Sagsøgt: Bundesarbejds-kammer

Præjudicielt spørgsmål

Opfyldes kravet i artikel 5, stk. 1, i fjernsalgsdirektivet ⁽¹⁾, hvorefter en forbruger skal modtage bekræftelse af de der nævnte oplysninger på et varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham, medmindre oplysningerne allerede er givet forbrugeren forud for aftalens indgåelse på et varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham, såfremt forbrugeren får stillet disse oplysninger til rådighed på leverandørens website via et hyperlink, der findes i en tekst, som forbrugeren skal markere som læst ved at sætte et hak for at etablere et kontraktforhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20.5.1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg — Erklæring fra Rådet og Parlamentet ad artikel 6, stk. 1 — Erklæring fra Kommissionen ad artikel 3, stk. 1, første led (EFT L 144, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 8. februar 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sag C-56/11)

(2011/C 145/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G

Sagsøgt: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan den forpligtelse, der påhviler en forarbejdningsvirksomhed til at give oplysninger, og som reguleres i sortsbeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 3, sjette afsnit ⁽¹⁾, og i udsåningsforordningens artikel 9, stk. 2 og 3 ⁽²⁾, kun gøres gældende, når indehaveren af sortsbeskyttelsen har fremsat sin anmodning om oplysninger til forarbejdningsvirksomheden før udløbet af det produktionsår, anmodningen vedrører (ved flere år: af det sidste år)?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Er der tale om et »rettidigt« fremsat oplysningskrav, når indehaveren af sortsbeskyttelsen i sin anmodning blot gør gældende, at han er i besiddelse af informationer, der giver

holdepunkter for at antage, at forarbejdningsvirksomheden — med henblik på udsåning — har forarbejdet eller planlagt at forarbejde et høstudbytte, som en landbruger — angivet med navns nævnelse i anmodningen — har opnået ved dyrkning af formeringsmateriale fra den beskyttede sort, eller skal de i anmodningen påberåbte informationer desuden dokumenteres over for forarbejdningsvirksomheden (f.eks. ved fremsendelse af en kopi af landbrugerens erklæring om udsåning) ?

3) Er der tale om informationer, der giver holdepunkter for at udløse en forarbejdningsvirksomheds oplysningspligt, når forarbejdningsvirksomheden i sin egenskab af repræsentant for indehaveren af sortsbeskyttelsen udfører en kontrakt om formering af brugsfrø af den beskyttede sort, som denne sidstnævnte har indgået med en landbruger, der forestår formeringen, og landbrugeren inden for rammerne af gennemførelsen af formeringsaftalen rent faktisk får mulighed for at anvende en del af disse frø til udsåningsformål?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 173, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Tyskland) den 10. februar 2011 — Land Hessen ved Regierungspräsidium Gießen mod Florence Feyerbacher

(Sag C-62/11)

(2011/C 145/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Tyskland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Hessen ved Regierungspräsidium Gießen

Sagsøgt: Florence Feyerbacher

Præjudicielle spørgsmål

1) Er aftalen af 18. september 1998 mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Europæiske Centralbank (ECB) om ECB's hjemsted (hjemstatsaftalen) en del af unionsretten, der har forrang for national ret, eller er den en folkeretlig aftale?